

G
E
M

T
A
R
D
O
R

DEL 2001

MONGÒLIA

Després de set setmanes a Mongòlia un podria explicar moltes i diverses aventuretes, però no acabariem mai. Potser després de tot aquest temps de viatjar el que mes roman son totes aquelles sensacions que es van acumulant en el record. Pedalant tens moltes hores per pensar, recordes total la gent que vas acomiadar ara ja fa molts dies, petits detalls, frases d'ànim. Observes el teu entorn i sents algú xiular, és un mongol que amb el seu cavall t'acompanyarà durant algun quilòmetre. A vegades penso que així ell té companyia, altres cops potser serà perquè et vol ajudar, et parerà i et donarà un tros de formatge,...

Mongòlia es un país difícil, després de recórrer ja bastants quilòmetres ens dediquem a comptar els senyals de trànsit: Tres!!!! (durant 1.300 km) Una corba a la dreta, arribant a Tsetserleg (que només hi ha una corba en tot el país?), perill, dalt d'un coll (no sé si és que cauen pedres del cel); prohibit el pas en una pista que no hi passa mai ningú en cap sentit. Tot això en un entorn ben solitari.

Quan arribes a una cruïlla on hi ha 3 o 4 pistes agafes el mapa i ho compares, només n'hi ha una, caldrà anar a un «ger» a demanar-ho, si hi és. T'ho dibuixen a la sorra, però a vegades no saps segur si t'han entès. Potser llavors et conviden a un te i almenys això et reconfortarà. Travessar rius al principi sembla divertit, però si un dia ho has de fer 9 cops et comença a fastiguejar i, llavors quan t'estàs descalçant per enèsima vegada, un noi t'agafa la bici a coll i te la travessa.

Estar amb la gent , per conèixer les seves tradicions és molt agradable. És un poble que tenen sovint un somriure, no els costa demostrar el seu agraïment i fàcilment saben fer-te content amb un plat de tallarines fetes artesanalment. I tot això a canvi de res, d'una estona de companyia tan sols.

|Els paisatges es van succeint : els

seus turons arrodonits a vegades amb arbres, el verd de l'estepa i el desolador desert. Un desert on a l'estiu pots passar d'un dia plujós, a temperatures de 44 C. La seva atracció ens dóna forces per pedalar-hi; hi ha una varietat de colors que, a vegades , el vent polsegós no et deixa veure. Els dies passen i les imatges d'aquell «ger» amb l'arc de Sant Martí o aquell prat ple de flors grogues, aquells cavalls que cavalquen cap a l'infinit, la salutació

de la gent, el seu somriure, el soroll de la pluja dins de la tenda,... Mongòlia és meravellós, però potser massa gran per a la bicicleta. [Trajecte: Moron, Hatgal (llac Hovsgol), Moron, Tosontsengel, Rashaant,, Erdenemandal, Hanuy, Tsetserleg , Mandal, Bayanhongor, Shargaljuut, Uyanga, Harhorin, Ulaan Baatar, Sumber, Saynshand, Erdene, Zamyn-Uud (frontera xinesa) Totals: 2.422 km en 36 dies pedalats (375 km d'asfalt la resta pista)

X I N A

12 Agost

Vaig pedalant sempre a darrere. Ara ve una pujada llarga, ell va més ràpid i veig com amb la bici es va allunyant, sé que en algun revolt o al coll es parerà.....

Ahir al vespre vaig rebre un *mail* de la meva germana, les llàgrimes em queien de tan riure o potser és que en el fons em vaig emocionar. Com esperem amb ànsia llegir els *mails* que ens han enviat. Aquell company també ens va escriure, ens sap greu se'ns ha avançat feia dies que dèiem que l'escriuríem. Sembla estrany, l'única feina que tenim és viatjar i, en canvi, sembla que ens falti temps. L'altre dia a Dali, vam arribar-hi a mitja tarda, podíem haver decidit reposar, però, com unes persones curioses com nosaltres podíem deixar de visitar aquest poble encara que fos turístic, vagar pels seus carrers, contemplar totes les botiguetes amb tot allò típic que un compra com a record? I quan demanes preus i ho compares i ho compres per 200, 300 o 400 ptes. com a màxim, com no et pots enamorar de més d'una cosa? I n'hi ha tantes! El que no comptes és que a l'hora d'enviar-ho et valdrà 4 o 5 vegades el seu valor. T'ho fan empaquetar en una caixa que pesa ja 800 grams. Els xinesos sempre se les estudien totes per fer diners i més si ets turista. Et poden demanar un preu molt més alt del real. Menjant et poden portar un plat que te'l regalen i a l'hora de pagar te l'afegeixen al compte. Primer t'hi enfades, però t'hi vas adaptant i t'ho agafes amb més filosofia. Potser el problema és que som tan diferents, ni tan sols els gestos es corresponen. I la pronúncia, ha de ser impacable, si no estàs perdut. Fins i tot els enterraments poden resultar-te curiosos: des de petards a repartiment de caramels i tabac, això sí, les dones gemagant i plorant. No entenc per què a les dones sempre ens ha tocat la part tràgica!

Fa dies que pedalem i el paisatge pràcticament no canvia: camps

d'arròs, blat de moro o tabac. Però el que canvia és la gent i la seva vestimenta. Tan sols per cobrir el seu cap pots veure del típic barret de palla en formes molt diverses, el mocador lligat de moltes maneres diferents segons la zona, una mena de turbant amb penjolls i altres tipus que no sabia ni definir. Sap greu pensar que d'aquí a un temps tot això ja no existirà, però és clar ells també han d'anar avançant, encara que avançar

anat fent km i a mesura que anem pedalant els oficis es van succeint. Alguns ja no existeixen a la nostra terra, d'altres no han existit mai...

26 agost

Fa dies que em fa la sensació que només pugem. Els desnivells són considerables, en 11 dies sumem més de 11.000 m (tres dies superem els 1.600 m de desnivell diaris) i és que són tan dures les pujades. Quan veus el comptaquilòmetres i no sobrepasses els 6 km/h et desanima, però el paisatge val l'esforç. I quan arribes al coll a 4.900 m d'alçada, ja no penses en el cansament quan veus l'espectacle. I llavors et queda la baixada i et fa la sensació d'estar en una altra època, sembla que hagin traslladat els indis d'Amèrica en aquesta terra. Les seves faccions no recorden en res els xinesos i la seva hospitalitat no té preu, encara que no és exclusivament seva. No ens havíem trobat mai que dues persones tan diferents com un xinès i un tibetà, tothom ens volgués

acollir i és que Xina és tan curiosa amb tot...

Jo no havia estat mai en un monestir que fes vertigen visitar. I més vertigen fan els seus rius, la vall del Mekong a vegades sembla parets multicolors o un dels afluents del Yangtse.

Un se li fa el cor petit quan s'ha de pedalar per una pista on aquesta es confon amb el mateix riu. I és que a

l'estiu són els mesos de més aigua i alguna zona pot ser perillosa i tot pels allaus de pedra després d'una intensa pluja.

Encara ens queden quilòmetres per recórrer a Xina. Si no hi ha res de nou fins al 24 d'octubre i llavors travessarem cap a Laos. Una abraçada.

Imma.

ESCALADES

Situem-nos a la Noguera. Concretament a Sant Llorenç de Montgai. Sovint quan sentim el nom d'aquest poble, ens ve al cap escalada esportiva i de molt grau. Doncs bé, hi ha també un gran nombre d'itineraris més llargs per passar bé l'estona. Les parets de Sant Llorenç de Montgai són orientades al sud. Per tant, millor no escalar-hi a ple estiu.

La via que us proposo es troba a la paret del cilindre, al costat de la carretera que va de Camarassa a Sant Llorenç. Es difícil perdre's, ja que la paret en qüestió és com qualsevol dels "Mallos" de Riglos. La roca és conglomerat gros.

Via DIRECTA MD 6b (100 m)

Itinerari completament reequipat amb parabolts.

Es necessiten 17 cintes exprés + reunions.

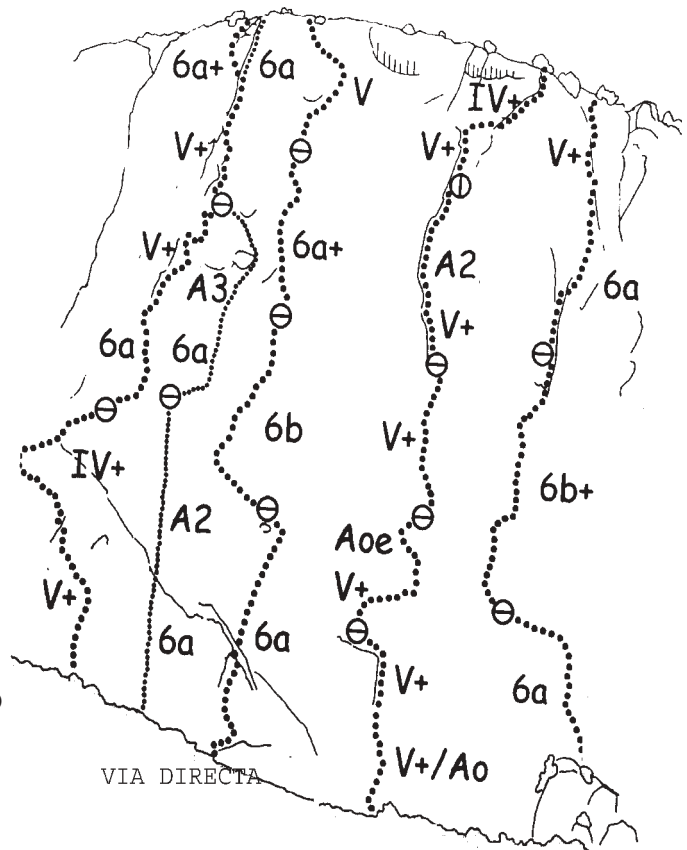
La via puja pel centre de la paret i com diu el seu nom, directa a dalt.

Comença en un lloc fàcil de trobar, on hi ha un bloc de calcari vermell molt trencat.

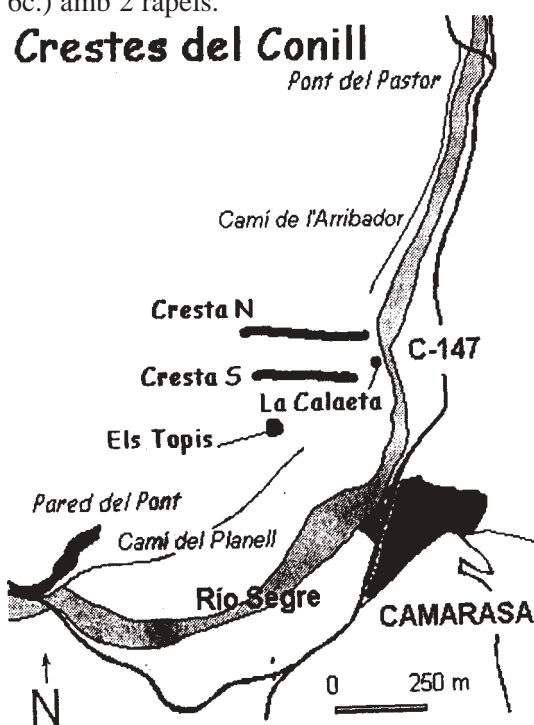
Tota la via ascendeix pel conglomerat.

Primera via oberta directa al cilindre.

El descens es pot fer caminant direcció al barranc, però un cop a dalt si us dirigeu a la dreta (final del cilindre, principi de la paret de les Xinxetes), podeu rapelar per una de les últimes vies (Cachanines. ED 6c.) amb 2 ràpels.

Crestes del Conill

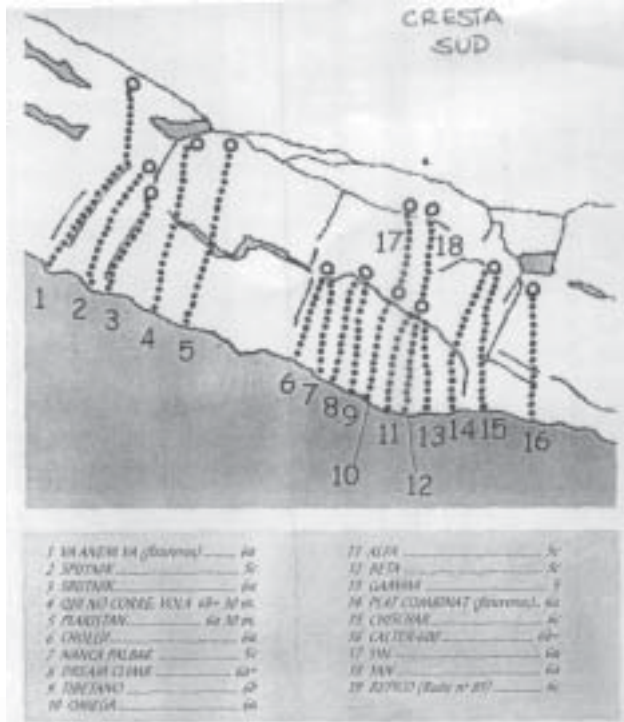
I seguint per la noguera, us proposo ara unes escalades un xic diferents. Tornant de Terradets i a l'alçada del poble de Camarassa, a l'altra banda del riu, destaquen un seguit de crestes i agulles d'un calcari immillorable. Són les **crestes del Conill**. En aquestes crestes hi ha diferents sectors d'escalada esportiva, segons l'orientació i la dificultat. Trobem 4 sectors: **la Cresta Sud, la Cresta Nord, la Calaeta i els Topis**.

Per arribar a la Cresta Sud cal agafar una pista que surt de la carretera local entre Sant Llorenç i Camarassa a l'alçada del pont de l'Escaleta, cantó dret del pantà). Aquesta pista s'ha d'anar seguint fins que s'acaba després d'una petita però dreta pujada.

Agafeu després un sender fins a la paret (5 minuts).

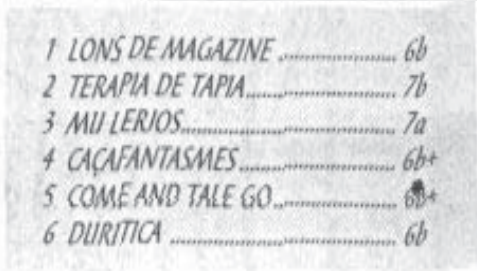
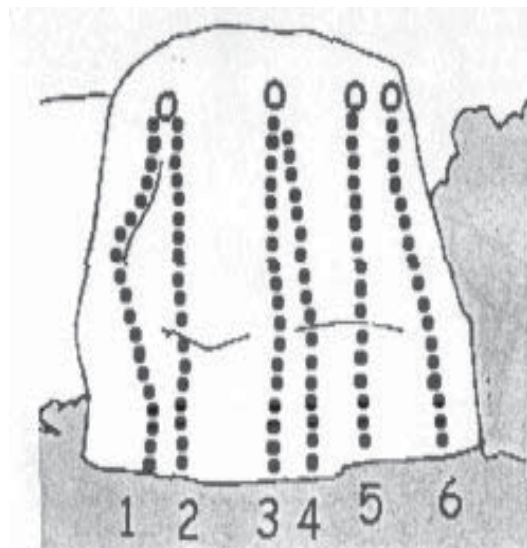
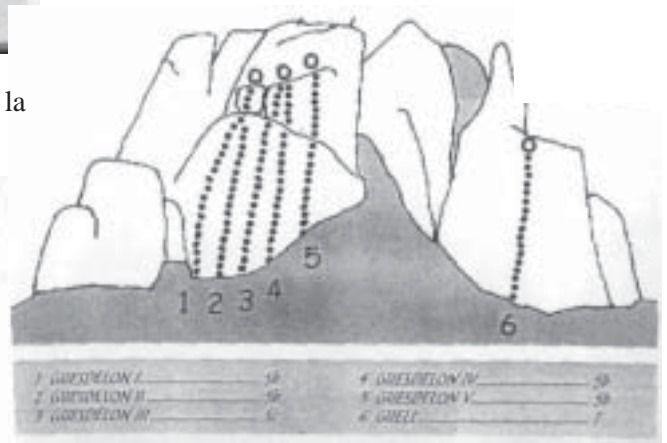
Pel que fa a la Cresta Nord s'hi pot arribar també pel mateix camí que porta a la Cresta Sud, però vorejant la cresta per la part inferior. També s'hi arriba pel pont del Pastor, a la comarcal C-147, d'on surt una pista (però sovint està tancada per una cadena).

I per últim, els Topis, on pujarem directament des del lloc on deixem el cotxe per anar a la Cresta Sud.
Aprofiteu doncs, aquests quatre sectors, si la jornada d'escalada a Terradets se us ha fet curta.

TOPIS de les crestes

La Calaeta és un sector a tocar el riu, on s'hi arriba amb la mateixa aproximació de la Cresta Sud.

**Bones Escalades.
Marta**

NOVETATS EDITORIALS

Encetem una nova secció dins del butlletí de GEM dedicat a presentar-vos les novetats literàries, cartogràfiques... que la biblioteca adquireixi. Així com un exemple d'alguna ruta o itinerari que contingui el llibre, guia o mapa presentat.

En aquesta edició us presentem el nou mapa «El Collsacabra», que és un homenatge a Quirze Parés i Ganyet qui, en el seu dia, fou un gran amant d'aquesta zona.

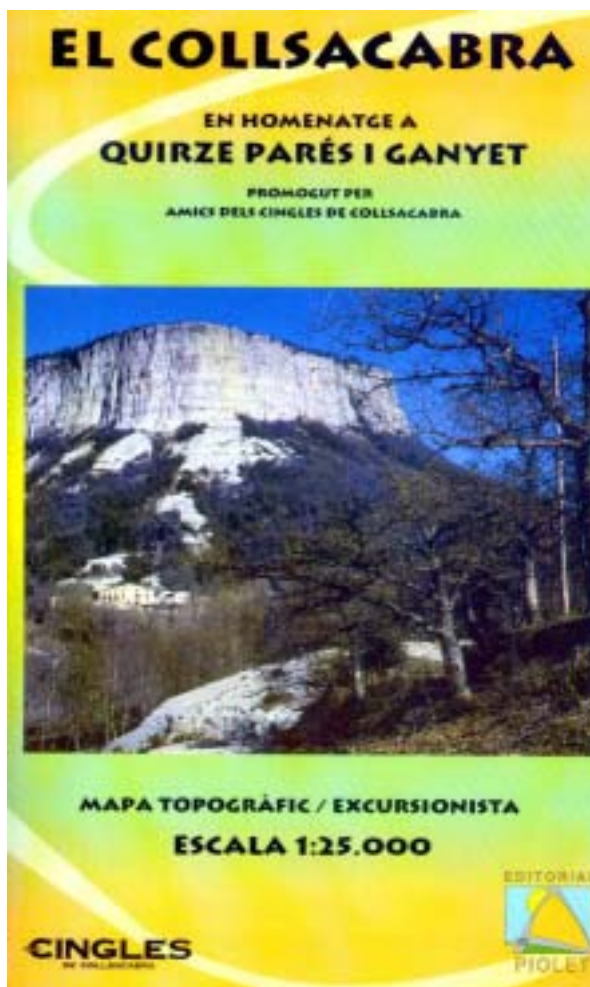
Dades tècniques:

Mapa «El Collsacabra»

Escala 1:25.000

Editorial Piolet.

1ª edició maig del 2001.

ITINERARI RECOMANAT AMB BTT.

Tavertet - la Cau - Sant Corneli - Font de la Vena - Tavertet

Aquest itinerari està pensat per a una sortida matinal per paratges de gran bellesa i esplèndides vistes panoràmiques, en especial de l'entorn de Tavertet. En el Km 8,6 recomanem que visiteu l'ermita i que us acosteu fins al mirador que hi ha a uns 200 m al sud.

Km 0: Sortim de la plaça Major de Tavertet, que hi ha davant de l'església, en direcció a Cantonigròs, per una pista ampla, cap a tramuntana.

Km 0,7: Deixem la masia de Can Casals a l'esquerra i seguim per la pista principal.

Km 09: Passem per una altra casa a l'esquerra i seguim per la pista.

Km 1,2: Deixem un trencall a la dreta i seguim cap a la masia de Pontí. Passada la casa un camí, a la dreta, tancat, va a Novel·liques.

Km 1,55: Deixem un trencall a l'esquerra que ens duria a la Quereda; seguim per la pista i passem el rec de Novel·liques. A l'esquerra, deu metres abans del rierol, hi ha la font de Novel·liques.

Km 1,9: Passem el torrent de la Font de la Vena; a l'esquerra queda la casa de Novel·les. Continuarem sempre per la pista principal, planera i en bon estat.

Km 2,1: A la dreta surt un camí que puja a la font de la Vena. De tornada baixarem per aquí.

Km 3,3: Travessarem diverses vegades el torrent del Gorgàs i seguirem la pista que comença a pujar pels revoltos de la Recatera.

Km 4,7: Deixarem la pista principal i, per la dreta, ens endinsarem per un camí ample però amb forta baixada en direcció a la masia de la Cau. Unes marques grogues i blaves en duran per un camí entre frondosa fageda a aquesta casa.

Km 5,1: Travessem el torrent del Gorgàs i anem cap a sud.

Km 6,6: Masia de la Cau, des d'on contemplem el paisatge amb vistes cap a Tavertet i el Montseny al fons. Seguim per la pista pel costat de la casa.

Km 7,4: Desviació a la dreta per una pista que baixa a travessar el torrent de la Cau, revolta i cap a migdia accedeix a l'ermita de Sant Corneli.

Km 8,6: Des d'aquest punt és optatiu anar fins a Sant Corneli on s'arriba al cap d'uns 550 m. És interessant anar 200 més a sud, fins al mirador de l'extrem del pla.

Km 8,6: Si no es va a l'ermita, deixem el camí de Sant Corneli i girem a l'esquerra per anar a la font de la Vena pujant suaument.

Km 9,6: Font de la Vena a 150 m. Deixem la pista que puja i girem a la dreta amb forta baixada. Ràpid descens amb moltes pedres.

Km 10,9: Deixem a la dreta el camí que ve directament de Sant Corneli.

Km 11,4: També a la dreta surt l'antic camí que va a la Cau i girem a l'esquerra.

Km 11,6: Tornem a trobar la pista de Tavertet a Cantonigròs. Continuarem cap a sud, pel sot de la Vall, fins a Tavertet.

Km 13,7: Arribada al poble.

Desnivell: total 314 m.

Horari: 1,30 a 2 hores. 100% del temps en BTT

Dificultat: baixa, excepte el tros del km 9,6

Benvolgut/da soci/sòcia,

Un cop més i com cada any per aquestes dates, començarem la renovació i /o obtenció de les llicències federatives. Per això, us fem saber el següent:

- La targeta de federat, d'un any per l'altre, no es renova automàticament. Per tant, cal que passeu per l'entitat a confirmar la modalitat i categoria que voleu .
- Tots aquells socis que el dia 1 de gener vulguin estar federats, ja ens poden fer arribar les dades abans del 13 de desembre.
- Totes les targetes i quotes de soci, sense excepció, es cobraran a través d'una entitat bancària.
- Aquest any , i per tal d'actualitzar dades, us demanarem a tots els socis que ompliu i ens feu arribar la butlleta d'inscripció adjunta.

Per més informació: els dimecres a partir de les 10 del vespre , al local social (Can Puget , segon pis). Telèfon :93 850 62 69.

“A la muntanya, ves-hi segur.”

AGENDA

25 d'octubre Sortida per arreglar la Font dels Manlleuencs.

10 de novembre Castanyada a Sant Julià de Cabrera.

11 de novembre Missa per els difunts del Gem . Al santuari de Cabrera.

25 de novembre Sortida a Montgrony.

22 de desembre Sopar del muntanyenc.

16 de desembre Portar el pessebre a la font dels Manlleuencs.

A SANT JULIÀ DE CABRERA

**EL DIA 10 DE
NOVEMBRE
A LA NIT**

CORREUS ELECTRONICS D'EN PEP I L'IMMA

DATA: 27/07/2001 02:38:19

Hola gent.

Què tal? Som nosaltres, des de Xina. Ja hem donat un petit volt per Mongòlia (el país es molt gran). Suposo que alguns ja heu començat les vacances, us desitgem que us vagin a tots molt guai.

Ja ens explicareu una mica alguna sortida vostra.

He tingut molta feina a vigilar en Pep perquè només tenia ull per les noies mongoles. Els nois pobres, en general, res de res. Hem pujat dalt d'alguns cavall, yak i camell. Hem provat totes les llets (d'animal). En Pep ha disparat amb escopetes mongoles.

|El vent , com sempre , de cara. I mira que aquí algun dia en fa de veritat. Això de ficar-te dins del

sac, tot ple de pols , ben suat i sense poder rentar-te durant una setmana, és collonut. Una forta abraçada a tots i molts petons.

DATA: 20/09/2001 04:47:31

Hola, què tal.

Com va l'escalada, camina-da...? Tot a 'tope'.

Prepareu-vos aviat que us arribarà la neu. Nosaltres per ara de neu aquí res, perquè pedalem amb calor i quasi cada dia amb pluja. Aquí al sud de Xina el que predomina és la selva i els camps d'arròs, i tot això és clar necessita molta aigua.

Continuem amb pujades i baixades, per ara el pla no el coneixem.

DATA: 14/10/2001 09:03:45

Hola.

Se'ns acaben els dies aquí a Xina. Esperem que al país veí ens canviï el temps, perquè ens fa molta calor.

Aquí fan servir el bambú per a tot. Des de fer gàbies d'animals, per fer bastides, i per fer cases.

Hem provat una mica de tot: larves d'abelles, abelles, canya de sucre, gos. Tot molt bo. NO sabem si millor una bona gana o un bon menjar.

Aquí estem una mica distrets perquè quan aprens una paraula, resulta que al cap d'uns quilòmetres ja es diu d'una altra manera.

Per ara aquest país no és gota pla. Només cal veure els camps, la inclinació que tenen com si el Puigmal i el Taga estiguessin plens de camps fins a dalt.

Una abraçada.

